

احكام عدليه

NOMIKOI KANONEΣ

ΗΤΟΙ

ΑΣΤΥΚΟΣ ΚΩΔΗΞ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Β ΘΥΝΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΑΔΕΙΑ: ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ, ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ.

—•••••—

(كتاب الحجر وكتاب الاكراه وكتاب الشفعة)

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ, ΒΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1873.

ΤΥΠΟΙΣ Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ
ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΡΜΑΝΕΥΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΟΙΚΓΙΡΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΘΕΟΥ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ.

ΕΝΕΡΓΕΙΣΘΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ΄.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ, ΒΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

(Σύγκειται ἐξ ἑνὸς προλόγου καὶ τριῶν τίτλων).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΝ, ΤΗΝ
ΒΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

*Αρθρ. 941ον. **حجر** **خاذل** = 'Απαγόρευσις' είναι τὸ ἀφαιρεῖν ἀπὸ τινος ὠρισμένου προσώπου τὸ δικαίωμα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν ἴδιαν περιουσίαν καὶ τοῦ συναλλάττεσθαι· ὁ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀφαιρεθεὶς ὀνομάζεται **مخجور** **مخذول** = 'Απηγορευμένος' (1).

(1) Ἡ ἀπαγόρευσις **حجر** **خاذل** κατὰ τοὺς νομολόγους εἶναι: **منع من تصرف قولي** μὲν' οὐν μὴν νεφάζι τεσαρρουφιν καβλίγιν = τὸ κωλύειν τινὰ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ διὰ λόγου συναλλάττεσθαι· **تصرف قولي** τεσαρρουφί καβλί = συναλλάττεσθαι διὰ λόγου, εἶναι ἡ ἀγοραπωλησία, ἡ ἀπελευθέρωσις δούλου ἢ δούλης, ἡ ὁμολογία, ἡ ἐνεχυρίασις κτλ. **تصرف فعلی** τεσαρρουφί φι'λι' δὲ εἶναι τὸ ἐμπράκτως γινόμενον συνάλλαγμα.

Σημ. Μεταφρ.

*Αρθρ. 942ον. اذن "Ιζν=Χειραφέτησις" είναι ἡ ἄρσις τῆς ἀπαγορεύσεως, ἡ πτώσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαγορεύσεως· ὁ τυχὼν τῆς χειραφετήσεως καλεῖται ذون ما مےزۇن=Χειράφετος.

*Αρθρ. 943ον. صغیر غیر میسر Σαγήρι γάιρι μὲμείγίζ=Ἀνῆλιξ μὴ ἔχων ἀνεπτυγμένην τὴν κρίσιν (ὁ πλησιέστερος εἰς τὴν νηπιότητα, infantiae proximus) εἶναι ὁ παῖς, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὴν ἀγοραπωλησίαν· ὅστις δὲν ἐνοεῖ δηλαδὴ, ὅτι διὰ τῆς πωλήσεως ἐκποιεῖ τις, διὰ δὲ τῆς ἀγορᾶς προσκτάται τι καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν μικρὰν καὶ συγχωρητὴν ἀπάτην (عین یسر γάπνι γεσίρ) ἀπὸ τὴν ὑπερογκον βλάβην (عین فا حش) (1), οἷόν ἐστι τὸ ἀπατάσθαι κατὰ τὸ ἤμισυ τῆς ἀξίας. Ὁ τὰ τοιαῦτα διακρίνων καλεῖται صغیر میسر σαγήρι μὲμείγίζ=ἀνῆλιξ ἀνεπτυγμένην ἔχων τὴν κρίσιν (πρόσθηδος, rubertatae proximus).

*Αρθρ. 944ον. مجنون مےزۇن=Μανιακός, παράφρων· εἶναι δύο εἰδῶν:

Ὁ εἰς λέγεται مجنون مطبق مےزۇنι μουτπίηκ, ἐντελῶς μανιακός· εἶναι δὲ ὁ ἀδιακόπως ὑπὸ τῆς μανίας κατεχόμενος· ὁ ἕτερος λέγεται مجنون غیر مطبق مےزۇنι γάιρι μουτπίηκ, ὁ πάσχων ἐκ περιοδικῆς μανίας.

*Αρθρ. 945ον. معتوه ما'ατούχ=Νηπιάζων· εἶναι ὁ βεβλαμμένος τὸν νοῦν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ κρίσις αὐτοῦ νὰ ἦναι ἀσθενής, οἱ λόγοι του ἀσυνάρτητοι καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ νὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς πλημμελείας.

*Αρθρ. 946ον. سفیه Σεφίχ=Ἄσωτος, ἐκδεδιητημένος· εἶναι ὁ δαπανῶν τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν ἐφ' ἃ μὴ δεῖ· ὁ φθείρων αὐτὴν δι' ὑπερμέτρων καὶ παραλόγων ἐξόδων.

Καὶ ἐκεῖνος, ὅστις ἐκ μωρίας καὶ εὐθηθείας δὲν εἶναι ἰκανός νὰ ἐμπροβῆται, ἀλλ' ἀπατάται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς ἐκδεδιητημένος.

*Αρθρ. 947ον. رشید Ρεσίδ=Ἐχέφρων· εἶναι ὁ ἰκανός διατηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν, ὁ ἀποφεύγων πᾶσαν παράλογον δαπάνην καὶ σπατάλην.

(1) Περί τοῦ عین فا حش γάπνι φαχίς, ὑπερογκου βλάβης, ἴδε Βιβλ. Α'. Περί Ἀγοραπωλησίας, σελ. 32. عین یسر γάπνι γεσίρ, εὐκολος ἡ μικρὰ βλάβη εἶναι ἡ κατωτέρα τῆς ὑπερογκου βλάβης.

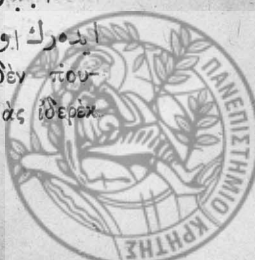

*Αρθρ. 948ον. اكره اكره = Κατανάγκασις, βία· είναι τὸ ὑπο-
 χρεοῦν τινα ἀδίκως δι' ἀπειλῶν εἰς τὸ ποιῆσαι ἀκουσίως πράξιν τινα (1)·
 ὁ τοιοῦτος ὀνομάζεται مكره مضكرح, ὁ εἰς βίαν ὑποκύψας, ὁ βιασθεὶς ὁ

(1) اكره اكره = Κατανάγκασις, βία· είναι κατὰ τοὺς λεξικογράφους
 τὸ ἀναγκάζειν τινα πράξει, ὅπερ ἀποστρέφεται· κατὰ δὲ τοὺς νομολό-
 γους (الغرضي فعل بما يعدم رضاه لا اختياره لكن قد يفسده) وقدم مع بقا اهليته
 خلو ليا ختيغارهخو, λακίνεχου καὶ γι' ἔφιδουχου βε καὶ λι' ἀμ' πεκάη
 εχλιγέτιχι = Κατανάγκασις ἀνθρώπου εἰς πράξιν διὰ μέτρου, ὅπερ ἐκμη-
 δειάζει μὲν τὴν συγκατάθεσιν, δὲν ἀναιρεῖ δὲ καὶ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ
 βούλησιν· ἀλλ' ἐνίοτε καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως διαφθερίζει, καὶ
 τοι ἂφ' ἐτέρου διατηρεῖται ἡ δύναμις τοῦ ἀντιστήναι.

Τουρμιστὶ δ' ἔχει οὕτω: بر فعلدر كه انسان قصد ضرر طريقه غيره اي قاع
 وايصال ايدر كه اول فعل سبيله اول غيرك رضاسي فوت اولور حبس و ضرب
 كبي وياخود اول مكرهك اختياري فاسد اولور قتل و قطع كبي اهليتك بقاسيله
 پير في' لدير كي وسان كاسدي زارار تارنهك هله گايره وگا' βε ισάλ ιδέρ κι
 ὄλ φι' λιδιρ κι ἰσάν κάσδι ζαράρ ταρνηκήηλε گاίρε ικά' βε ισάλ ιδέρ κι
 ὄλ φι' λιδιρ κι ἰσάν κάσδι ζαράρ ταρνηκήηλε گاίρε ικά' βε ισάλ ιδέρ κι
 γι' ἀχοτ ὄλ μούκρεχιν ιχτιγίγερη φασίτ ὄλέρ κάτλ βε κάτ' γκιπιτὶ ἐχλι-
 γετινιν πεκασήηλε = Ἡ βία ἐστὶ πράξις, ἣν ἐνεργεῖ τις σκοπῶν βλάβην
 ἐτέρου, καθ' ἣν (πράξιν) αἰρεται ἡ τοῦ ἐτέρου συγκατάθεσις, ὡς ἡ φυλά-
 κισις καὶ δαρμός· εἶτε, καὶ τοι διατηρεῖται τοῦ ἀντικειμένου ἡ δύναμις
 πρὸς ἀντίστασιν, ὁμῶς φόβου ἔνεκα διαφθεύρεται ἡ ἐλευθέρα αὐτοῦ βούλησις·
 ἢ κατ' ἄλλους: فعل في' وجود من المكره فيحدث في المحل الى الفعل الذي طلب منه
 لولون γι' οὐδ' ζεδου μίν ἐλ μούκρεχι φε γι' οὐχ' δισου φιλ μαχάλλι ιλέλ φι' λιδι-
 λεζι τούλιπε μίνχο = Πράξις ἐστὶ παρὰ τοῦ βιασοῦ ἐκτελουμένη καὶ ἐνερ-
 γούσα ἐπὶ τοῦ βιαζομένου ὥστε νὰ διαπράξῃ, ὅπερ ὁ βιαστοῦς ἐκζητεῖ
 παρ' αὐτοῦ· ὅπερ μεθερμηνεύομενον τουρμιστὶ ἔχει οὕτω:

اجبارايدمجيدن بولنور بر فعلدر كه او فعل مكرهده بر معاني خوف احداث
 ايدر كه او خوف سبيله مكره اولان كسه رضاسي فوت واختياري فاسد اولور ق
 كندوسندن طلب اولان ايشي ايشله مكه مجبور اولور
 λουνοῦρ πῖρ φι' λιδιρ κι ὁ φι' λιδιρ μούκρεχδὲ πῖρ μα' νάι χάβφ ιχδὰς ιδέρεκ

δὲ βιάζων αὐτὸν مجرμ مددظير=βιαστής· ἢ διὰ τῆς βίας ἐκτελουμένη
πράξι عليه مكر مούκρεχέν ἀλέιχ, καὶ τὸ κακὸν ὅπερ ἀπειλεῖται νὰ πάθῃ
ὁ βιαζόμενος 4. مكر مούκρεχέν πίχ.

*Αρθρ. 949ον. Ἡ βία εἶναι δύο εἰδῶν:

Πρῶτον εἶδος εἶναι τὸ اكرا ملجى ἱκριάχι μεδδζί=Ἡ μεγάλη βία,
ὅταν ἀπειλῇ τίς τινα νὰ φονεύσῃ ἢ ἀκρωτηριάσῃ αὐτὸν ἢ νὰ δειρῇ αὐτὸν
εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ πάθῃ τὸ ἕτερον τούτων.

Δεύτερον εἶδος εἶναι τὸ اكرا غير ملجى ἱκριάχι γάιρι μεδδζί=Ἡ μικρὰ
βία· εἶναι ἡ βία ἢ ἐπιβαλλομένη δι' ἀπειλῆς κακοῦ, μὴ δυναμένου νὰ προ-
ξενήσῃ ἢ λύπην καὶ πόνον, οἷον ῥαβδισμού καὶ φυλακίσεως.

*Αρθρ. 950ον. شفيع سσουفا=Δικαίωμα προτιμῆσεως (ἐπὶ κοινωνίᾳ
καὶ γειτνιασίαι) (1)· εἶναι τὸ δύνασθαι ἀγοράζειν κατὰ προτιμῆσιν κτῆμά
τι ἀντὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἠγόρασεν αὐτὸ ἕτερός τις.

*Αρθρ. 951ον. شفيع سسوفي= εἶναι ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμῆσεως.

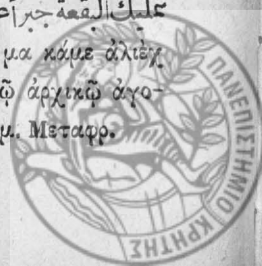
*Αρθρ. 952ον. مشفوع مسفوف= εἶναι τὸ κτῆμα, ἐφ' οὗ ἔχει τις τὸ
δικαίωμα τῆς προτιμῆσεως.

ὁ χάβφ σεπεπίιλε μούκρεχ ὀλάν κίμσε ρίζασή φέβτ βέ ἰχτιαρή φασίτ
ὀλαράκ κενδούσινδέν ταλέπ ὀλουάν ἰσί ἰσλεμεγέ μεδδζιούρ ὀλούρ=Ἡ βία
εἶναι πράξι παρὰ τοῦ βιαστοῦ γινομένη, ἣτις προξενεῖ φόβον ἐπὶ τοῦ
βιαζομένου, ὥστε οὗτος ἀπόλλυσι τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν καὶ ἀ-
ναγκάζεται νὰ διαπράξῃ τὴν παρ' αὐτοῦ ζητούμενην πράξιν· εἶναι δὲ δύο
εἰδῶν: اكرا ملجى ἱκριάχι τάμμ=τελεία βία καὶ اكرا ناقص ἱκριάχι νακῆς
= ἔλλειπῆς βία, ἃς οἱ τοῦ παρόντος Κώδικος συντάκται ὠνόμασαν
اكرا ملجى ἱκριάχι μεδδζί καὶ اكرا غير ملجى ἱκριάχι γάιρι μεδδζί.

Σημ. Μεταφρ.

(1) Droit de préemption . . . Κυριολεκτικῶς σημαίνει ضم زامم,
προσθήκην· ἢ δὲ νομικὴ αὐτοῦ ἐξήγησις εἶναι : لك البقعة جبر اعلى المشتري
بما قام عليه تمليك ἔλ πούκα'τι δζέπρεν ἀλέλ μούστερι πί μα καμε ἀλιέχ
=Ἡ ἐκχώρησις μέρους ἐφ' οἷα δήποτε τιμῇ κατέστη τῷ ἀρχικῷ ἀγο-
ραστῇ, ἐκβιαζομένῳ εἰς τὴν ἐκχώρησιν.

Σημ. Μεταφρ.

Ἄρθρ. 953ον. مشوع Μεσφοῦουν πίχ· εἶναι τὸ κτῆμα, ἐξ οὗ πηγάζει τινὶ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

Ἄρθρ. 954ον. خالط Χαλίτ=Συνδουλευόμενος· εἶναι ὁ ἔχων δικαίωμα ὑδρεύσεως ἢ διαβάσεως ἐπὶ ποταμοῦ, ἢ ὁδοῦ δουλευούσης καὶ εἰς ἄλλους· ὁ ἔχων μετ' ἄλλων δουλείαν ἐπὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

Ἄρθρ. 955ον. شرب خاص Σίρπι χάσας=Εἰδικὴ δουλεία ὕδατος· εἶναι τὸ ἔχειν δικαίωμα ὑδρεύσεως ἐπὶ ῥύακος, ἀπὸ τῶν ὁποῖον μόνον ὠρισμένα τινὰ πρόσωπα δικαιοῦνται νὰ ὑδρεύωνται· οὐκ ἔστι δὲ εἰδικὴ δουλεία τὸ ὑδρεύεσθαι ἀπὸ ποταμῶν, ἐξ ὧν τὸ δημόσιον ὠφελεῖται.

Ἄρθρ. 956ον. طريق خاص Ταρήκη χάσας=Εἰδικὴ ὁδὸς εἶναι ἡ ἀδιέξοδος ἀγυιὰ.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ.

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ.

Ἄρθρ. 957ον. Ὁ ἀνήλιξ, ὁ μανιακὸς, ὁ νηπιάζων αὐτοδικαίως εἶναι ἀπηγορευμένοι.

Ἄρθρ. 958ον. Ὁ ἄσωτος δύναται νὰ τεθῆ ὑπὸ ἀπαγόρευσιν παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 959ον. Καὶ ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἀπαγορευθῆ παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν δανειστῶν.

Ἄρθρ. 960ον. Τὰ συναλλάγματα, οἷον ἡ ἀγοραπωλησία κλπ. τὰ συγκροτούμενα ὑπὸ τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας τάξεις ἀνηκόντων

ἀπηγορευμένων δὲν ἔχουσι εὖρος· οὐχ ἦττον ὅμως οὗτοί εἰσιν ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύψασαν ἐξ ἰδίας οὐτῶν πράξεως.

Π. X. Ὁ παῖς, καὶ ἂν μὴ ἔχη ἀνεπιυγμένην τὴν κρίσιν, φθείρων ἀλ-
λότριον πρᾶγμα ἐνέχεται εἰς ἀποζημίωσιν.

*Ἀρθρ. 961ον. Ὁ δικαστὴς ἀπαγορεύων τὸν ἄσωτον ἢ τὸν ὀφειλέτην φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην καὶ τὴν αἰτίαν, ἣτις προὐκάλεσεν αὐτήν.

*Ἀρθρ. 962ον. Ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀπαγορευθησόμενος δὲν εἶναι ἀ-
νάγκη νὰ ᾔῃαι παρὼν ἢ ἀπαγόρευσις εἶναι ἔγκυρος καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐ-
τοῦ γινομένη· ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ κοινοποιηθῇ αὐτῷ.

Ἐνόσω δὲ δὲν φθάσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰδησις τῆς ἀπαγορεύσεως, δὲν θεω-
ρεῖται ὡς ἀπηγορευμένος καὶ πάντα τὰ συναλλάγματα τὰ ὁποῖα συνε-
κρότησε καὶ αἰ ὁμολογία αὐτῷ ἔδωκε μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς εἶναι
ἰσχυρά.

*Ἀρθρ. 963ον. Ὁ φαυλόβιος καὶ κακοήθης (فاسق φασήκ) (1) ἐνόσω
δὲν κατασπαταλᾷ τὴν ἑαυτοῦ περιουσίαν δὲν ἀπαγορεύεται διὰ μόνον
τὸ φαυλόβιον καὶ κακοήθεις αὐτοῦ.

*Ἀρθρ. 964ον. Ἀπαγορεύονται πρὸς τούτοις καὶ τινες ἄλλοι, οἵτινες
προξενοῦσι ζημίαν εἰς τὸ δημόσιον, οἷον οἱ ἄμαθεῖς ἰατροὶ κλπ.

*Ἄλλ' ἐνταῦθα ἢ ἀπαγόρευσις συνίσταται εἰς τὸ κωλύειν αὐτοὺς ἀπὸ
τινος πράξεως, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ ἀπαγορεύειν αὐτοῖς τὸ διαχειρίζεσθαι τὴν
ἰδίαν περιουσίαν καὶ τὸ συναλλάττεσθαι.

*Ἀρθρ. 965ον. Ἐξασκοῦντός τινος ἐν τινι ἀγορᾷ τέχνην τινὰ ἢ μετερ-
χομένου οἰονδήποτε ἐμπόριον, οἱ λοιποὶ συντεχνίται αὐτοῦ ἢ ἔμποροι δὲν
δικαιοῦνται νὰ ἀπαγορεύσωσιν αὐτῷ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός
του λόγῳ ὅτι αὐτοὶ ζημιοῦνται.

(1) فاسق φασήκ εἶναι ὁ διαπράττων τὰ παρὰ τοῦ θείου νόμου ἀπη-
γορευμένα (وهي νεβαχί).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΑΝΗΛΙΚΩΝ, ΜΑΝΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΙΑΖΟΝΤΩΝ.

Ἄρθρ. 966ον. Καὶ ἂν ἔτι ἔχη τὴν ἀδειαν τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ ὁ πλησιέστερος εἰς τὴν νηπιότητα ἀνήλιξ δὲν δύναται νὰ διαχειρισθῆ περιουσίαν ἢ νὰ συναλλαχθῆ ἐγκύρως.

Ἄρθρ. 967ον. Ὁ πρόσηβος, ἥτοι ὁ τὴν κρίσιν ἀνεπτυγμένην ἔχων ἀνήλιξ δύναται νὰ συγκροτήσῃ συνάλλαγμα ἐκ τοῦ ὁποίου μόνον ὠφέλεια πηγάζει αὐτῷ, οἷον νὰ δεχθῆ δωρεάν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ. Ἄπ' ἐναντίας δὲ οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχει ἢ συναίνεσις του εἰς συναλλαγὴν ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει καθαρὰ ζημία δι' αὐτὸν, καὶ ἂν ἀκόμη συνήνεσε τῇ ἀδείᾳ τοῦ κηδεμόνος του.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς συναλλαγὰς, ἐξ ὧν δύναται νὰ προκύψῃ καὶ ζημία καὶ ὄφελος, ταύτας μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ συνομολογεῖ ἐγκύρως.

Ὁ δὲ κηδεμὼν εἶναι ἐλεύθερος νὰ δώσῃ ἢ μὴ τὴν ἀδειαν ταύτην.

Οἷον, ἐὰν βλέπῃ ὅτι ἡ πράξις εἶναι ὠφέλιμος τῷ ἀνήλικῳ δίδωσι τὴν ἀδειαν, ἂν δὲ μὴ, ἀρνεῖται αὐτήν.

Π. X. Ἐὰν ὁ πρόσηβος ἀνήλιξ πώλῃσῃ πράγμα τι ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κηδεμόνος του, καὶ ἂν ἀκόμη ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἀξίας του, ἢ πώλησις δὲν καθίσταται ἐγκυρὸς καὶ ἀμετάκλητος ἢ ἀφοῦ παραδεχθῆ αὐτὴν ὁ κηδεμὼν.

Διότι ἡ πώλησις εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν συναλλαγμάτων, ἐξ ὧν δύναται νὰ προκύψῃ καὶ ὄφελος καὶ ζημία.

Ἄρθρ. 968ον. Ὁ κηδεμὼν δύναται χάριν δοκιμῆς νὰ δώσῃ εἰς τὸν πρόσηβον ἀνήλικα ἀδειαν εἰς τὸ συναλλάττεσθαι παραδίδων αὐτῷ μέρος τῆς περιουσίας του.

Καὶ ἐὰν ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι ἐχέφρων, ὁ κηδεμὼν παραδίδωσιν αὐτῷ καὶ τὴν λοιπὴν περιουσίαν.

Ἄρθρ. 969ον. Ἡ ἐπανάληψις κερδοσκοπικῶν πράξεων ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀδειαν εἰς τὸ συναλλάττεσθαι.

Π. X. Ἐὰν ὁ κηδεμὼν εἴπῃ τῷ ἀνήλικῳ: ἔχε ληψοδοσίας ἢ λάβε

ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πώλει, τοῦτο ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἄδειαν εἰς τὸ συναλλάττεσθαι.

Ἐάν ὅμως διατάξῃ αὐτῷ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς συναλλάγματος, ἦτοι, ἐάν εἴπῃ αὐτῷ: Ὑπαγε εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησον τὸ δεῖνα πρᾶγμα, τοῦτο δὲν συνιστᾷ ἄδειαν εἰς τὸ συναλλάττεσθαι, ἀλλ' εἶναι μία ὑπηρεσία καὶ ἐπιτροπή, ἥτις κατὰ συνήθειαν ἀνατίθεται εἰς τοὺς παῖδας.

Ἄρθρ. 970ον. Ἡ ἄδεια τοῦ κηδεμόνος δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς χρόνον, ἢ τόπον τινὰ ἢ εἰς ἓν μόνον εἶδος συναλλαγῆς.

Π. X. Ἐάν δώσῃ εἰς τὸν πρόσηβον ἀνήλικα ἄδειαν διὰ μίαν ἡμέραν ἢ ἓνα μῆνα, οὗτος θεωρεῖται ὡς χειράφετος καθ' ὀλοκληρίαν, διὸ καὶ διὰ παντὸς μένει τοιοῦτος, ἂν μὴ ἀπαγορεύσῃ αὐτὸν αὖθις ὁ κηδεμῶν.

Ἐπίσης ἐάν εἴπῃ αὐτῷ: ἐμπορεύου ἐν τῇ δεῖνι ἀγορᾷ, ὁ ἀνήλιξ ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἐμπορεύηται πανταχοῦ.

Ἐσαύτως ἐάν εἴπῃ αὐτῷ: λάβε καὶ πώλει τὸ δεῖνα εἶδος ἐμπορευμάτων, δικαιοῦται νὰ ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα.

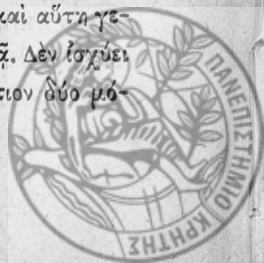
Ἄρθρ. 971ον. Ἡ ἄδεια (χειραφέτησις) δύναται νὰ δοθῇ οὐ μόνον ῥητῶς ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξυπακοήν.

Π. X. Ἐάν ὁ κηδεμῶν ἴδῃ τὸν πρόσηβον ἀνήλικα συναλλαττόμενον καὶ δὲν ὀμιλήσῃ, ἐξυπακούεται ὅτι ἐχειραφέτησεν αὐτόν.

Ἄρθρ. 972ον. Ὅταν ὁ κηδεμῶν χειραφετήσῃ τὸν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἀνήλικα, οὗτος λογίζεται ὡς ἐνήλιξ ἐν ταῖς ἀντικειμένοις ἅπερ συνεπάγει ἡ χειραφέτησις ὥστε τὰ συναλλάγματα αὐτοῦ ὡς ἡ πώλησις καὶ ἡ μίσθωσις εἰσὶν ἰσχυρά.

Ἄρθρ. 973ον. Ὁ κηδεμῶν, ὅστις ἐχειραφέτησε τὸν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ ἀνήλικα δύναται καταργῶν τὴν χειραφέτησιν νὰ ἀπαγορεύσῃ αὖθις αὐτόν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν ἀπαγορεύσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἐχειραφέτησεν αὐτόν.

Π. X. Ἐάν ἡ πρὸς τὸ συναλλάττεσθαι ἄδεια, ἣν ἔδωκεν ὁ κηδεμῶν εἰς τὸν ἀνήλικα, ἐγένετο γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, διὰ νὰ ἔχη ἰσχὺν ἢ ἀκολούθως γενησομένη ἀπαγόρευσις πρέπει νὰ ᾖ καὶ αὕτη γενικὴ, ἦτοι νὰ γείνη γνωστὴ εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Δὲν ἰσχύει δὲ ἡ ἀπαγόρευσις, γινομένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κηδεμόνος ἐνώπιον δύο μόνον ἢ τριῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 974ον. Κηδεμών τοῦ ἀνήλικος εἶναι: α) ὁ πατήρ αὐτοῦ β') ὁ ἐκ διαθήκης κηδεμών, ἐάν δὲν ζῆ ὁ πατήρ, δηλαδὴ ἐκεῖνος ὃν ζῶν ἔτι ὁ πατήρ ἐξελέξατο καὶ διώρισεν ὡς κηδεμόνα τοῦ τέκνου του· γ') ὁ ἐκ διαθήκης τοῦ κηδεμόνος κηδεμών, ἐκεῖνος δηλαδὴ ὃν ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς διορισθεὶς κηδεμών διώρισεν ἀντικαταστάτην του, ὅταν ἦτο ἔτι ἐν τῇ ζωῇ δ') ὁ πρὸς πατρὸς πάππος τοῦ ἀνήλικος καὶ ὁ πρὸς πατρὸς πάππος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ε) ὁ ἐκ διαθήκης τοῦ πάππου κηδεμών· ς') ὁ κηδεμών ὃν διώρισεν ὁ ἐκ διαθήκης κηδεμών καὶ ζ') ὁ δικαστὴς, ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενος κηδεμών (وصى βασσῆ).

Ὁ ἀδελφὸς ὅμως, ὁ θεῖος καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς, ἀν δὲν ἦναι κηδεμόνες διωρισμένοι ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, δὲν δύνανται νὰ χειραφετήσωσιν τὸν ἀνήλικα.

Ἄρθρ. 975ον. Ὁ δικαστὴς βλέπων ὅτι ἡ χειραφέτησις τοῦ προσθῆου ἀνήλικος ἔσται ἐπωφελὴς τούτῳ, δύναται καὶ ἐναντιουμένου ἀκόμη τοῦ κηδεμόνος νὰ χειραφετήσῃ αὐτόν· καὶ τοι δὲ ἡ κηδεμονία τοῦ κηδεμόνος εἶναι ἐπικρατεστέρα τῆς τοῦ δικαστοῦ, οὐχ ἦττον ὅμως δὲν δύναται πλέον ὁ πρῶτος νὰ ἀναίρῃ τὴν χειραφέτησιν τοῦ δευτέρου.

Ἄρθρ. 976ον. Ἐάν ἀφοῦ ὁ κηδεμών χειραφετήσῃ τὸν ἀνήλικα ἀποθάνῃ, ἡ χειραφέτησις ἀνατρέπεται· ὁ θάνατος ὅμως ἢ ἡ παῦσις τοῦ δικαστοῦ δὲν ἀνατρέπει τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν χειραφέτησιν.

Ἄρθρ. 977ον. Μόνος ὁ δικαστὴς ὁ χειραφετήσας τὸν ἀνήλικα, ἢ ὁ διάδοχος αὐτοῦ δύναται νὰ θέσῃ αὐτῷ αὐτὸν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν, δὲν δύναται δὲ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἢ ὅστις δῆποτε ἄλλος κηδεμών του νὰ τὸν χειραφετήσῃ μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν παῦσιν τοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρ. 978ον. Ὁ νηπιᾶζων θεωρεῖται ὡς πρόσθιος ἀνήλιξ.

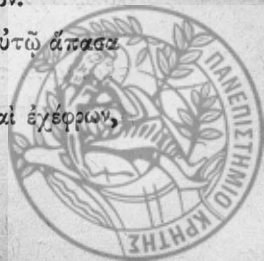
Ἄρθρ. 979ον. Ὁ ἐντελῶς μανιακὸς θεωρεῖται ὡς πλησιέστερος εἰς τὴν νηπιότητα ἀνήλιξ.

Ἄρθρ. 980ον. Τὰ συναλλάγματα ἅπερ ὁ ὑπὸ περιοδικῆς μανίας πάσχων συνωμολόγησεν ἐν ὄρῳ ὑγιείας, ἰσχύουσιν ὡς καὶ αἱ συναλλαγαὶ τοῦ ἐχέφρονος.

Ἄρθρ. 981ον. Ὅταν ἐνηλικιωθῇ ὁ παῖς, δὲν πρέπει νὰ παραδίδηται ἀμέσως αὐτῷ ἢ περιουσία του, ἀλλὰ νὰ δοκιμάζῃται βαθμηδόν.

Καὶ ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ἐχέφρων, τότε παραδίδεται αὐτῷ ἅπασα ἡ περιουσία του.

Ἄρθρ. 982ον. Ἐάν ὁ παῖς ἐνηλικιούμενος δὲν κατέστη καὶ ἐχέφρων,

δὲν παραδίδεται αὐτῷ ἡ περιουσία του, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ μένη ὑπὸ ἀπαγόρευσιν μέχρις οὗ καταστῆ ἐχέφρων.

Ἄρθρ. 983ον. Ἐὰν πρὶν ἢ καταστῆ ἐχέφρων ὁ κηδεμῶν παραδώσῃ αὐτῷ τὴν περιουσίαν του καὶ ἐκεῖνος ἀπολέσῃ ἢ φθείρῃ αὐτὴν, ὁ κηδεμῶν ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 984ον. Ἐὰν ἐνηλικιωθέντος τοῦ ἀνήλικος ὁ κηδεμῶν αὐτοῦ παραδώσῃ αὐτῷ τὴν περιουσίαν του, ἀκολούθως δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ἄσωτος, ὁ δικαστὴς τίθησιν αὐτὸν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθρ. 985ον. Σημεῖα τῆς ἐνηλικιότητος εἶναι εἰς μὲν τὰ ἄρρενα τὸ ἐκτοξεύειν σπέρμα καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ καθιστᾶν ἐγκυον, εἰς δὲ τὰ θήλεα τὰ καταμήνια καὶ ἡ ἐπιδεκτικότης τῆς ἐγκυμοσύνης.

Ἄρθρ. 986ον. Ἡ ἐνηλικιότης ἄρχεται εἰς μὲν τὰ ἄρρενα ἀκριβῶς τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των, εἰς δὲ τὰ θήλεα ἀκριβῶς τὸ ἔνατον καὶ λήγει εἰς ἀμφοτέρα τὰ φύλα ἀκριβῶς τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος.

Τὸ ἄρρεν τὸ ὁποῖον συνεπλήρωσε τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ τὸ θήλυ τὸ ὁποῖον συνεπλήρωσε τὸ ἔνατον χωρὶς νὰ ἐνηλικιωθῶσι, μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των καλοῦνται **مرأه** μύραχλῃ καὶ **مراهق** μύραχλῃκαῖ=ἐφήλικες.

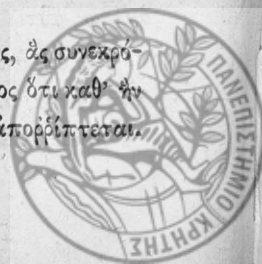
Ἄρθρ. 987ον. Ἐκεῖνος παρὰ τῷ ὁποίῳ, καὶ τοι φθάσαντι εἰς τὸ τελευταῖον σημεῖον τῆς ἐνηλικιότητος δὲν ἀνεφάνησαν σημεῖα τῆς καταστάσεως ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἐνήλιξ.

Ἄρθρ. 988ον. Δὲν εἶναι παραδεκτὸς ὁ περὶ ἐνηλικιότητος διίσχυρισμὸς παιδὸς μὴ φθάσαντος ἔτι εἰς τὴν ἡλικίαν ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ ἐνηλικιότης.

Ἄρθρ. 989ον. Ἐὰν ὁ ἐφήλιξ ἢ ἡ ἐφήλιξ (ἄρα 986) ὁμολογήσωσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ὅτι εἶναι ἐνήλικες, ἡ ὁμολογία αὐτῶν αὕτη δὲν ἐπικυροῦται, ἐὰν τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῶν χαρακτηριστικὰ διαψεύδωσι τοὺς λόγους των δεικνύοντα αὐτοὺς ἀνήλικας. Ἐπικυροῦται δὲ, ἐὰν ἡ φυσιογνωμία των δεικνύῃ ὅτι ἐφθασαν πραγματικῶς εἰς τὴν ἐνηλικιότητα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ αἱ συναλλαγὰι καὶ αἱ ὁμολογίαι τοῦ ἐφήλικος ἰσχύουσιν.

Ἐὰν δὲ μετὰ τινὰ χρόνον ζητήσῃ νὰ ἀναιρέσῃ τὰς πράξεις, ἃς συνεκρῆτῃσε μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐνηλικιότητος, διίσχυριζόμενος ὅτι καθ' ἡν ἐποχὴν εἶπεν ὅτι ἦτο ἐνήλιξ, ἐψεύδετο, ἡ αἰτήσις του αὕτη ἀπορρίπτεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

*Αρθρ. 990ον. Ὁ ἀπηγορευμένος ἄσωτος θεωρεῖται ἐνώπιον τοῦ νόμου ὡς πρόσηθος (ἀνήλιξ δηλαδή ἔχων ἀνεπτυγμένην τὴν κρίσιν), ἀλλὰ κηδεμῶν τοῦ ἄσωτου εἶναι μόνον ὁ δικαστής.

Οὐδὲν δικαίωμα κηδεμονίας ἔχουσιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ πατήρ ἢ ὁ πάππος αὐτοῦ, οὔτε οἱ ὑπ' αὐτῶν διορισθέντες κηδεμόνες.

*Αρθρ. 991ον. Αἱ μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν συναλλαγαὶ τοῦ ἄσωτου οὐδὲν ἔχουσι κῦρος· αἱ πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως ὅμως ἰσχύουσιν ὡς καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων.

*Αρθρ. 992ον. Καὶ ὁ ἀπηγορευμένος ἄσωτος καὶ ἐκεῖνος ὧν ἡ συντήρησις εἶναι εἰς βῆρος του, διατρέφονται ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

*Αρθρ. 993ον. Ἐὰν ὁ ἀπηγορευμένος ἄσωτος πωλήσῃ πράγμα τι αὐτοῦ, ἢ πώλησις εἶναι ἄκυρος, ὁ δικαστής ὅμως δύναται νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἔγκυρον διὰ τῆς παραδοχῆς καὶ συναινέσεώς του, ἐὰν κρίνῃ αὐτὴν ὠφέλιμον.

*Αρθρ. 994ον. Ἐὰν ὁ ἀπηγορευμένος ἄσωτος ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι χρεώστης εἰς τινα, ἢ ὁμολογία του αὐτὴ εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν ἄκυρος.

Δηλαδή, ἡ ὁμολογία αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἐπιρροήν, οὔτε ἐπὶ τῆς πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπαρχούσης περιουσίας του οὔτε ἐπὶ τῆς μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἀποκτηθείσης.

*Αρθρ. 995ον. Αἱ παρὰ τοῦ ἀπηγορευμένου ἄσωτου ἀπαιτήσεις τῶν τρίτων πληρόνονται ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

*Αρθρ. 996ον. Ὅταν ὁ ἀπηγορευμένος δανεισθῇ ἔξωθεν χρήματα καὶ ἐξοδύσῃ αὐτὰ εἰς διατροφήν του, ὁ δικαστής πληρώνει αὐτὰ ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνωσι τὰ συνήθη ἔξοδά του.

Ἐὰν ὅμως ὑπερβαίνωσιν αὐτὰ, ὁ δικαστής πληρώνει μόνον τὸ πρὸς διατροφήν τοῦ ἀπηγορευμένου ἄρκοῦν ποσόν, τὸ δὲ λοιπὸν κηρύττει ἀπαράδεκτον.

*Αρθρ. 997ον. Ἐὰν ὁ ἀπηγορευμένος ἄσωτος σωφρονισθῇ, ὁ δικαστής αἴρει τὴν ἀπαγόρευσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΟΥ.

Ἄρθρ. 998ον. Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἴδῃ ὅτι ὁ ὀφειλέτης καὶ τοι ὧν εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του ἀναβάλλει τὴν ἀπότισιν αὐτοῦ, οἱ δὲ δανεισταὶ ἀπαιτήσωσι νὰ πωληθῇ μέρος τῶν κτημάτων του πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους, ὁ δικαστὴς ἀπαγορεύει τὸν ὀφειλέτην.

Καὶ ἐὰν ἀρνήται νὰ πωλήσῃ ὁ ἴδιος τὸ κτῆμα αὐτοῦ καὶ πληρώσῃ τὸ χρέος, ὁ δικαστὴς πωλεῖ τὸ κτῆμα καὶ ἀποτίει τὸ χρέος.

Ἡ ἀπότισις τοῦ χρέους γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν: πωλοῦνται πρῶτον ἐκεῖνα τὰ πράγματα τῶν ὁποίων ἡ ἐκποίησης δύναται νὰ προξενήσῃ μικροτέραν ζημίαν εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τελευταῖον τὰ δυνάμενα νὰ προξενήσωσι μεγαλειτέραν, οἷον πρῶτον ἐξοδεύονται εἰς τὴν πληρωμὴν τὰ μετρητὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἂν δὲν ἀρκέσωσι, πωλοῦνται τὰ ἐμπορεύματα (عروض οὐρούζ) αὐτοῦ, ἂν δὲ καὶ ταῦτα δὲν ἀρκέσωσιν, ὁ δικαστὴς πωλεῖ καὶ τὰ κτήματα αὐτοῦ.

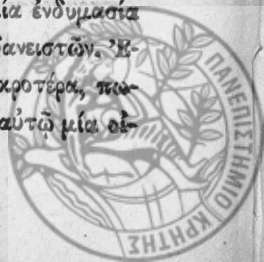
Ἄρθρ. 999ον. Ἐὰν χρεωκοπήσῃ ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν δηλαδὴ τὰ χρέη αὐτοῦ κατανήσωσιν ἴσα ἢ ἀνώτερα τῆς οὐσίας του, οἱ δανεισταὶ αὐτοῦ πρὸς πρόληψιν πάσης περαιτέρω ἐλαττώσεως τῆς οὐσίας ταύτης, εἴτε ἕνεκα ἐπιζημιῶν ἐμπορικῶν πράξεων, εἴτε ἕνεκα ὑπεξαίρεσεως, ἢ ἐκχωρήσεως μέρους αὐτῆς εἰς τρίτον πρόσωπον, δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἀπαγορεύσειν τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τῆς διαχειρήσεως τῆς περιουσίας του καὶ τῆς ὁμολογίας χρέους εἰς ἕτερον.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ ὁ δικαστὴς ἀπαγορεύει τὸν ὀφειλέτην.

Καὶ πωλῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διανέμει τὴν ἀξίαν εἰς τοὺς δανειστάς.

Ἄλλὰ ἀφίνει εἰς αὐτὸν μίαν ἢ δύο ἐνδυμασίας.

Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἂν ὁ χρεώστης ἔχῃ μίαν πολυτίμον ἐνδυμασίαν καὶ δύναται νὰ ἀρκεσθῇ εἰς εὐθνοτέραν, πωλεῖται καὶ ἡ πολυτίμος ἐνδυμασία καὶ ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῆς ἀγοράζεται αὐτῷ μία ἐνδυμασία εὐθηνή, τὸ δὲ περίσσευμα παραδίδεται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν. Ἐπίσης ἐὰν ἔχῃ μίαν μεγάλην οἰκίαν καὶ ἀρκεῖ αὐτῷ μία μικροτέρα, πωλεῖται ἡ μεγάλη οἰκία καὶ ἐκ τῆς ἀξίας αὐτῆς ἀγοράζεται αὐτῷ μία οἰ-

κία ανάλογος τῆς θέσεώς του καὶ τὸ περίσσευμα παραδίδεται εἰς τὴν δ-
μάδα τῶν δανειστῶν.

Ἄρθρ. 1000ον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπαγορεύσεώς του ὁ χρεω-
κόπος τε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι οὓς ὀφείλει νὰ συντηρῇ διατρέφονται ἐκ τῆς
περιουσίας του.

Ἄρθρ. 1001ον. Ἡ διὰ χρέος ἀπαγόρευσις μόνον ἐπὶ τῆς περιουσίας,
ἢν κατὰ τὴν ἀπαγόρευσίν του ἐκέκτητο ὁ χρεώστης, ἰσχύει· οὐδεμίαν δ
ἔχει ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἢν οὗτος ἐκτήσατο μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθρ. 1002ον. Ἡ ἀπαγόρευσις ἐνεργεῖ ἐπὶ παντός, ὅπερ ζημιοῖ τὴν
ἐμάδα τῶν δανειστῶν, ἥτοι ἐπὶ τῆς δωρεᾶς, τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς πω-
λήσεως εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας τοῦ πράγματος.

Τὰ συναλλάγματα ὄθεν τὰ ὁποῖα συνομολογεῖ ὁ χρεωκόπος ἐπὶ βλάβῃ
τῶν δανειστῶν, οἷον ἡ ἐκποίησης, δώρησις κλπ. τῆς οὐσίας, ἢν ἐκέκτητο
ἐν καιρῷ τῆς ἀπαγορεύσεως, οὐδὲν ἔχουσι κῦρος.

Ἰσχύουσι ὅμως τὰ συναλλάγματα ταῦτα ἂν ἔχουσιν ἀντικείμενον
τὴν μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἀποκτηθεῖσαν οὐσίαν τοῦ χρεωκόπου.

Καὶ ἐὰν ὁμολογήσῃ ὁ χρεωκόπος ὅτι ὀφείλει καὶ εἰς τρίτον τινα πο-
σόν τι, ἡ ὁμολογία αὐτοῦ οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, ἢν ἐ-
κέκτητο κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν.

Ἰσχύει ὅμως μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ τότε θεωρεῖται
ὡς χρεώστης. Σημειωτέον ὅτι ἐπίσης ἰσχύει ἡ ὁμολογία χρέους, ἢν κάμνει
ὁ χρεωκόπος ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα πληρώσῃ αὐτὸ, ἐὰν εὐπορήσῃ μετὰ τὴν
ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΒΙΑΣ.

Ἄρθρ. 1003ον. Ὁ βιαστής πρέπει νὰ ἦναι ἰκανὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπειλήν του.

Ἡ ἀπειλή ὅθεν ἀνθρώπου, ὅστις δὲν εἶναι ἰκανὸς νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν δὲν θεωρεῖται ὡς βία.

Ἄρθρ. 1004ον. Ὁ βιαζόμενος πρέπει νὰ φοβῆται μὴ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπειλή· δηλαδὴ πρέπει νὰ ἔχῃ σχεδὸν πεποίθησιν ὅτι, ἂν δὲν ἐκτελέσῃ τὸ εἰς ὃ βιάζεται, ὁ βιαστής θέλει πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν του.

Ἄρθρ. 1005ον. Ἡ βία θεωρεῖται ἔγκυρος, ἐὰν ὁ βιαζόμενος ἐκτελῇ τὸ εἰς ὃ ὑποχρεοῦται κακὸν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βιαστοῦ ἢ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τότε ἡ βία θεωρεῖται ἄκυρος, διότι μετὰ τὴν ἔκλειψιν αὐτῆς ἐξετελέσθη ἡ πράξις.

Π. X. Βιάζει τίς τινα νὰ πωλήσῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πρᾶγμα· ἐὰν ὁ βιαζόμενος ἰδιοκτῆτης πωλήσῃ αὐτὸ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ βιαστοῦ καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ παρὼν ἀνθρωπὸς τις τούτου, δὲν θεωρεῖται ὡς ὑποκύψας εἰς βίαν, διὸ ἡ πώλησις εἶναι ἔγκυρος.

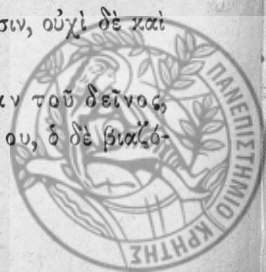
Ἄρθρ. 1006ον. Τὰ δι' ἐγκύρου βίας συνομολογούμενα συναλλάγματα ἀγοραπωλησίας, μισθώσεως, δωρεᾶς, ἐκχωρήσεως καὶ συμβιβασμοῦ (χρηματικῶ) καὶ ἡ διὰ τοιαύτης βίας διδομένη ὁμολογία, ἐξόφλησις, προθεσμία χρέους καὶ παραίτησις ἀπὸ δικαιώματος προτιμήσεως εἶναι ἄκυρα.

Ἐὰν ὅμως ὁ βιασθεὶς παραδεχθῇ αὐτὰ μετὰ τὴν ἔκλειψιν τῆς βίας· τότε ἀποκτῶσι πλήρες κύρος.

Ἄρθρ. 1007ον. Ἡ μεγάλη βία ἔχει κύρος καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πράξεσιν.

Ἡ μικρὰ βία ὅμως ἰσχύει μόνον ἐν τοῖς συναλλάγμασι, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πράξεσιν.

Ἐὰν ὅθεν εἴπῃ τις ἐτέρω: φθειρον τὴν περιουσίαν τοῦ δεῖνος, διότι ἄλλως σὲ φονεύω, ἢ κόπτω κανὲν μέλος σου, ὁ δὲ βιάζο-

μενος φθείρη τὸ πρᾶγμα, ἢ βία θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ μόνος ὁ βιαστής ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἐὰν ὅμως ὁ βιαστής εἴπῃ: φθεῖρον τὸ πρᾶγμα τοῦ δεῖνος, διότι ἄλλως σὲ δέρω, ἢ σὲ φυλακίζω, ὁ βιαζόμενος ἐκτελῶν τὴν διαταγὴν ταύτην, ὑπόκειται μόνος αὐτὸς εἰς ἀποζημίωσιν.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ Εἰς ΤΕΣΣΑΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΒΑΘΜΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 1008ον. Ἐκ τριῶν αἰτιῶν πηγάζει τὸ δικαίωμα προτιμῆσεως. Πρώτη αἰτία εἶναι ἡ μετοχὴ ἐν τῷ πωλουμένῳ πράγματι.

Οἷόν ἐστι τὸ νὰ κέκτηνται δύο τινὲς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κτῆμα ἐξ ἀδιανεμήτου.

Δευτέρα αἰτία εἶναι ἡ συνδουλεία.

Οἷόν ἐστι τὸ νὰ δουλεύῃ ρυακίον τι ἢ εἰδική τις ὁδὸς εἰς δύο ἢ πλείοτερας ἄλλ' ὠρισμένα κτήματα.

II. X. Πωλουμένου κήπου, ἀρδευομένου κατὰ δουλείαν ἐκ ρυακίου ὅπερ δουλεύει καὶ εἰς ἄλλους ὠρισμένους κήπους, πάντες οἰδιοκτῆται τῶν κήπων τούτων ἔχουσι δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, εἴτε συνεχῶς γειτνιάζει ὁ ἰδικὸς τῶν μετὰ τοῦ πωλουμένου, εἴτε μὴ.

Ἐπίσης πωλουμένης οἰκίας, ἧς ἡ θύρα κεῖται ἐπὶ εἰδικῆς ὁδοῦ, πάντες οἰδιοκτῆται τῶν οἰκιῶν, ὧν αἱ θύραι κεῖνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἔχουσι τὸ δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς οἰκίας ταύτης, εἴτε συνεχεῖς γείτονές εἰσιν, εἴτε μὴ.

Πωλουμένης ὅμως οἰκίας, ἧτις ὑδρεύεται ἐκ ρυακος, ἐξ οὗ πάντες δύο

vanται νά ὑδρευῶνται, ἢ ἔχει τὴν θύραν ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ, οἱ ἐκ τοῦ ρύακος ὑδρευόμενοι καὶ οἱ ἔχοντες οἰκίας ἀνοιγούσας ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ δὲν ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς οἰκίας ταύτης.

Τρίτη αἰτία εἶναι ἡ συνεχῆς γειτνίασις.

Ἄρθρ. 1009ον. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀνήκει πρῶτον εἰς τὸν ἔχοντα μετοχὴν ἐπὶ τοῦ πωλουμένου κτήματος (συνιδιοκτῆτην)· δεύτερον εἰς τὸν ἔχοντα κτῆμα συνδουλεύμενον μετὰ τοῦ πωλουμένου, καὶ τρίτον εἰς τὸν συνεχῶς γειτνιάζοντα μετ' αὐτοῦ.

Ἄγοραστοῦ δὲ ὄντος τοῦ πρώτου, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως τῶν ἑτέρων δύο ἀργεῖ· ἐπίσης τὸ δικαίωμα τοῦ δευτέρου εἶναι ἐπικρατέστερον ἀπὸ τὸ τοῦ τρίτου.

Ἄρθρ. 1010ον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ συνιδιοκτῆτης τοῦ πωλουμένου, ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ μὲν, παραιτῆ δὲ ὃ ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως, τὸ δικαίωμα τοῦτο περιέρχεται εἰς τὸν ἔχοντα κτῆμα συνδουλεύμενον μετὰ τοῦ πωλουμένου.

Ἐὰν δὲ οὔτε συνδουλεύόμενος ὑπάρχῃ, ἢ ὑπάρχῃ μὲν, ἀλλὰ παρήτησε τὸ δικαίωμα του, τοῦτο περιέρχεται εἰς τὸν συνεχῶς γειτνιάζοντα.

II. X. Ἐὰν πωλῆται κτῆμά τι ἀνήκον εἰς ἓνα ἀποκλειστικῶς ἰδιοκτῆτην, ἢ ἐὰν πωλῆται μία μερὶς κτήματος ἀνήκοντος εἰς δύο ἰδιοκτῆτας καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν δὲν θέλῃ νά ἀγοράσῃ τὴν πωλουμένην μερίδα, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος ὅλου εἰς τὴν πρώτην περίστασιν, καὶ τῆς μερίδος εἰς τὴν δευτέραν, ἀνήκει εἰς τὸν ἔχοντα κτῆμα συνδουλεύμενον εἴτε ὑπὸ τινος ὁδοῦ εἴτε ὑπὸ ρύακος μετὰ τοῦ πωλουμένου. Ἐὰν δὲ συνδουλεύόμενος δὲν ὑπάρχῃ, τὸ δικαίωμα τοῦτο περιέρχεται εἰς τὸν συνεχῶς γειτνιάζοντα.

Ἄρθρ. 1011ον. Ὅταν ἡ ἐπάνω ὀροφὴ κτιρίου τινὸς ἀνήκῃ εἰς ἓνα, καὶ ἡ κάτω εἰς ἄλλον, οὗτοι θεωροῦνται ὡς συνεχῶς γειτνιάζοντες.

Ἄρθρ. 1012ον. Ὁ ὢν συνιδιοκτῆτης τοῦ τοίχου οἰκίας τινὸς θεωρεῖται καὶ ὡς συνιδιοκτῆτης τῆς οἰκίας. Ἐὰν ὅμως δὲν ᾖ συνιδιοκτῆτης τοῦ τοίχου, ἀλλὰ μόνον αἰδοκοὶ τῆς οἰκίας του στηρίζονται ἐπ' αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς συνεχῶς γειτνιάζων. Ἐπειδὴ ἔχει δικαίωμα μόνον νά στηρίξῃ τὰς δοκοὺς τῆς οἰκίας του ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐκεῖνου, δὲν δύναται νά θεωρηθῆ ὡς συνιδιοκτῆτης, οὔτε ὡς συνδουλεύόμενος.

Ἄρθρ. 1013ον. Ὅταν πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα προτιμήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

Καὶ οὐχὶ δηλαδὴ ἡ ποσότης ἢ τὸ μέγεθος τῶν μερίδων.

Π. Χ. Ἐὰν τὸ ἥμισυ οἰκίας τινὸς ἀνήκει εἰς ἓνα, τὸ δὲ τρίτον αὐτῆς εἰς ἄλλον καὶ τὸ ἕκτον εἰς τρίτον, καὶ ὁ ἔχων τὸ ἥμισυ πωλῆ τὴν μερίδα του, οἱ ἕτεροι δύο παρουσιαζόμενοι ὡς ἀγορασταὶ δυνάμει τοῦ ὕπερ ἔχουσι δικαίωματος προτιμήσεως, διανέμονται ἐξ ἡμισείας τὴν πωλουμένην μερίδα.

Δὲν δύναται δηλαδὴ ὁ ἔχων τὸ τρίτον τῆς οἰκίας νὰ ἀγοράσῃ μεγαλύτερον μέρος ἀναλόγως τῆς μερίδος του.

Ἄρθρ. 1014ον. Ὅταν ὑπάρχωσι δύο τάξεων συνδουλεύομενοι, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν εἰδικωτέραν ἀξίαν προτιμᾶται τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν γενικωτέραν.

Π. Χ. Ἐὰν πωλῆται κῆπος οὔτινος ἢ γῆ εἶναι τελείας ἰδιοκτησίας (Ἐμ μούλκ) καὶ ὅστις δουλεύεται ἀπὸ διώρυγα ἀνοιχθεῖσαν ἐπὶ ῥυακος, μετὰ τῆς δουλείας αὐτοῦ, οἱ ἰδιοκτῆται κτημάτων δουλευομένων ὑπὸ τῆς αὐτῆς διώρυγος ἔχουσι ἐπικρατέστερον δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ.

Ἐὰν ὅμως ὁ κῆπος δουλεύηται κατ'εὐθείαν ὑπὸ τοῦ ῥυακος, τότε πάντες οἱ συνδουλεύομενοι εἴτε ὑπ' αὐτοῦ, εἴτε ὑπὸ τῆς διώρυγος, ἔχουσι ἐξ ἴσου δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ.

Ἄλλο παράδειγμα. Ὡς παράρτημα μιᾶς ἀδιεξόδου ὁδοῦ ὑπάρχει ἕτερα ἀδιέξοδος, καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας ταύτης ὑπάρχει ἡ θύρα οἰκίας, ἥτις πωλεῖται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς οἰκίας ταύτης ἀνήκει εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν οἰκιῶν, ὧν αἱ θύραι κεῖνται ἐπὶ τῆς δευτέρας ταύτης ἀδιεξόδου ὁδοῦ.

Ἐὰν ὅμως ἡ οἰκία αὕτη κῆται οὐχὶ εἰς τὴν παραρτηματικὴν, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην ἀδιέξοδον ὁδὸν, τότε πάντες οἱ δουλευόμενοι ὑπὸ τῶν ὁδῶν τούτων ἔχουσι ἐξ ἴσου δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς οἰκίας.

Ἄρθρ. 1015ον. Ὅταν ὁ ὑπὸ ῥυακίου δουλευόμενος κῆπος πωλῆται μόνος, ἄνευ δηλαδὴ τῆς δουλείας αὐτοῦ, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν συνδουλευομένων αὐτῷ κτημάτων δὲν ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ.

Ἡ αὐτὴ διάταξις ἰσχύει καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δουλείαν ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 1016ον. Ἡ δουλεία ὕδατος εἶναι ἐπικρατεστέρα τῆς δουλείας ὁδοῦ.

Ὅθεν ἐὰν ὁ πωλούμενος κῆπος συνδουλεύηται μεθ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ βύακος, μεθ' ἐτέρου δὲ ὑπὸ ὁδοῦ, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦ ὑπὸ βύακος συνδουλουμένου κήπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 1017ον. Τὸ ἐφ' οὗ γεννᾶται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως κτήμα (عقود موقوف, ὅρα ἄρθρ. 952) πρέπει νὰ ᾔηται ἀκίνητον τελείας ἰδιοκτησίας (ملك مۇلك).

Ὅθεν τὸ δικαίωμα προτιμήσεως δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ λοιπῶν κινητῶν κτημάτων, οὔτε ἐπὶ τῶν ἀφιερωματικῶν κτημάτων (عقود بائع) καὶ τῶν δημοσίων γαιῶν (عقود أراضي عمومية ἐραζιῖ ἐμριγέ).

Ἄρθρ. 1018ον. Ἐπίσης καὶ τὸ δι' οὗ γεννᾶται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως (عقود موقوف) πρέπει νὰ ᾔηται ἀκίνητον τελείας ἰδιοκτησίας.

Πωλουμένου ὅθεν ἀκινήτου τελείας ἰδιοκτησίας, ὁ ἐπιστάτης (مولى مۇتەبەلى) τοῦ συνεχῶς γειννάζοντος ἀφιερωματικοῦ κτήματος ἢ ὁ κάτοχος (مصرف مۇتەسەررىف) τῆς παρακειμένης δημοσίας γῆς δὲν ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1019ον. Τὰ ἐπὶ τῆς ἀφιερωματικῆς ἢ δημοσίας γῆς κείμενα δένδρα ἢ κτίρια τελείας ἰδιοκτησίας θεωροῦνται ὡς κινητὰ καὶ ἐπομένως ἐπ' αὐτῶν δὲν ἐφαρμόζεται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

Ἄρθρ. 1020ον. Ὅταν τὰ ἐπὶ γῆς τελείας ἰδιοκτησίας κείμενα δένδρα ἢ κτίρια πωλῶνται μετὰ τῆς γῆς αὐτῆς, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν κτιρίων καθ' ὑποτάξιν.

Ἐὰν ὅμως πωλῶνται μόνον τὰ κτίρια καὶ τὰ δένδρα, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀργῆ.

Ἄρθρ. 1021ον. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως καθίσταται μόνον διὰ τῆς συγχροτήσεως τοῦ συναλλάγματος τῆς πωλήσεως.

Ἄρθρ. 1022ον. Ἡ ὑπὸ ὄρον ἀντιδωρήσεως δωρεὰ θεωρεῖται ὡς πώλησις.

Ὅθεν ἐὰν δωρήσῃ τις τινὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπὸ τὸν ὄρον ἀντιδωρήσεως ἐτέρου πράγματος, ὁ συνεχὴς γείτων αὐτοῦ ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῆς δωρεᾶς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄρον.

Ἄρθρ. 1023ον. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τὰ ὅποια δωροῦνται ἄνευ ὄρου ἀντιδωρήσεως, ἢ τὰ ὅποια μεταβιβάζονται εἰς τὴν κυριότητα τρίτου ἄνευ ἀντιτιμίου, οἷον διὰ κληρονομίας ἢ διαθήκης, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως δὲν ἐφαρμόζεται.

Ἄρθρ. 1024ον. Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως (διὰ τὸ νὰ δύναται νὰ ἐξασκήσῃ αὐτὸ) δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ δεδομένην τὴν συγκατάθεσίν του εἴτε ρητῶς εἴτε ἐξυπακουομένως εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ συναλλάγματος τῆς πωλήσεως.

Π. Χ. Ἐὰν ἀκούων τὴν συγκρότησιν τοῦ συναλλάγματος τῆς πωλήσεως εἴπῃ : ἔχει καλῶς, ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα προτιμήσεως καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ ζητήσῃ ὅπως δυνάμει αὐτοῦ ἀγοράσῃ τὸ κτῆμα.

Ἐπίσης, ἐὰν ἀφοῦ μάθῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ συναλλάγματος ζητήσῃ νὰ ἀγοράσῃ ἢ ἐνοικιάσῃ τὸ κτῆμα ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν, ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

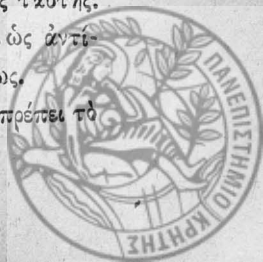
Ὡσαύτως ὁ πωλῶν ἀλλότριον κτῆμα, δυνάμει ἐπιτροπικῆς τοῦ κυρίου αὐτοῦ, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα προτιμήσεως (ὅρα ἄρθρ. 100).

Ἄρθρ. 1025ον. Τὸ ὡς τίμημα τοῦ κτήματος διδόμενον πρέπει νὰ ᾖ συγκεκριμένον πρᾶγμα γνωστῆς ἀξίας. Ἐπὶ τοῦ κτήματος ὅθεν, ὅπερ ἐκποιεῖται ἀντὶ τιμήματος μὴ ὄντος πράγματος συγκεκριμένου, δὲν ἐφαρμόζεται τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

Π. Χ. Ἐὰν ἐνοικιάζων τις λουτρῶνα δώσῃ ὡς ἐνοικιονομίαν οἰκίαν τελείας ἰδιοκτησίας, δὲν ἰσχύει τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς οἰκίας ταύτης.

Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ τελείας ἰδιοκτησίας κτήματος, ὅπερ δίδεται ὡς ἀντίτιμον προγαμίας δωρεᾶς δὲν ἰσχύει τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

Ἄρθρ. 1026ον. Ὅπως γεννηθῇ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως, πρέπει τὸ κτῆμα νὰ ἐξέλθῃ τῆς κυριότητος τοῦ πωλητοῦ.

“Ὅθεν ἐν τῇ πλημμελεῖ πωλήσει, ἐνόσω ὁ πωλητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως τῆς πωλήσεως, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀργεῖ.

Καὶ ἐν τῇ πωλήσει μὲ ἐξ ὅρου ἐπιλογὴν (ὅρα ἀρθρ. 300), ἐὰν τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως ἀφῆθη εἰς μόνον τὸν ἀγοραστήν, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἰσχύει· δὲν ἰσχύει δὲ, ἐὰν τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως ἀφῆθη εἰς τὸν πωλητήν, εἰμὴ ἀφοῦ οὗτος ἀπολέσῃ τὸ δικαίωμά του· αἱ ἐξ ἐμπειρίας καὶ ἐξ ὕψεως ὁμῶς ἐπιλογαὶ δὲν κωλύουσι τὴν γέννησιν τοῦ δικαίωματος προτιμήσεως.

Ἄρθρ. 1027ον. Ἐν τῇ διανομῇ ἀκινήτων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀργεῖ.

Π. Χ. Διανεμομένου κτήματός τινος κοινῶς ἐξ ἀδιανεμήτου μεταξύ τῶν συνιδιοκτητῶν αὐτοῦ, ὁ συνεχῶς γειτνιαζὼν δὲν ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΒΕΔΑΣΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 1028ον. Κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαίωματος προτιμήσεως ἀπαιτοῦνται τρία τινά: ἡ μετὰ σπουδῆς ζήτησις, ἡ πρόσκλησις μαρτύρων καὶ ἡ ἀγωγή πρὸς ἀπόκτησιν.

Ἄρθρ. 1029ον. Ὁ ἔχων δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς κτήματος τούτου, ὀφείλει ἐν τῇ δημηγύρει ἔνθα ἤκουσε τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος τούτου νὰ εἴπῃ: ἐγὼ ἔχω δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος τούτου, ἢ δυνάμει οὗ ἔχω δικαίωμα τος προτιμήσεως εἶμαι ἀγοραστὴς αὐτοῦ, ἢ ὅποιαδήποτε ἄλλην φράσιν δηλοῦσαν ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ὕπερ κείμενον δικαίωμα προτιμήσεως.

Τοῦτο καλεῖται ط موابه (1) μετὰ σπουδῆς ζήτησις ἢτοι ἐξάσκησις τοῦ δικαίωματος προτιμήσεως.

(1) Ἡ λέξις موابه (1) σημαίνει κυριολεκτικῶς τὸ ἐφορμᾶν ὡς ἡ γαλῆ· κατὰ δὲ τοὺς νομολόγους ὀνομάζεται ἡ μετὰ σπουδῆς ζήτησις.

Ἄρθρ. 1030ον. Μετὰ τὴν ἄμεσον ἀπαίτησιν τοῦ δικαιομάτος του, ὀφείλει ὁ τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως ἔχων νὰ θέσῃ μάρτυρας τῆς ἀπαιτήσεώς του. Τοῦτο γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Προσερχόμενος πλησίον εἰς τὸ κτῆμα λέγει εἰς δύο παρευρισκομένους: ὁ δεῖνα ἡγόρασε τὸ κτῆμα τοῦτο, ἀλλ' ἐγὼ ἔχω ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα προτιμήσεως καὶ ἀπαιτῶ αὐτό· ἐστὲ μάρτυρες· ἐὰν δὲ ὁ ἀγοραστὴς ἦναι παρὼν, τότε τοὺς λόγους τούτους λέγει εἰς αὐτόν· καὶ ἐὰν τὸ κτῆμα εὐρίσκεται ἔτι εἰς χεῖρας τοῦ πωλητοῦ, τοῦτον ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦ δικαιομάτος του.

Ἐὰν ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἦναι μακρὰν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἀνωτέρω, ἐνεργεῖ αὐτὰ δι' ἐπίτροπον.

Καὶ ἐὰν δὲν εὐρίσκη ἐπίτροπον εἰδοποιεῖ δι' ἐπιστολῆς.

Ἄρθρ. 1031ον. Μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω πρόσκλησιν μαρτύρων, ὁ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἔχων ὀφείλει νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμά του κινῶν ἀγωγὴν ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Τοῦτο καλεῖται *خصومت* καὶ *كلك* χουσουμέτ-βέ τεμελλούκ ἀγωγὴ πρὸς ἀπόκτησιν.

Ἄρθρ. 1032ον. Ἐὰν ὁ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἔχων ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ σπουδῆς ζητήσεως (*طلب مواجب* ταλέπι μουδασεπέ), ἐὰν δηλαδὴ ἐν τῇ ὁμηγύρει ἐνθα ἤκουσε τὴν πώλησιν δὲν εἶπη εὐθὺς ὅτι σιοπεύει νὰ ἐξασκήσῃ τὸ δικαίωμά του, ἀλλὰ πράξῃ τι ὅπερ δεικνύει ὅτι παραιτεῖται τοῦ δικαιομάτος τούτου, οἷον ἐνασχοληθῇ εἰς ἄλλην ἐργασίαν, ἢ ὁμιλήσῃ περὶ ἄλλου ἀντικειμένου, ἢ ἂν χωρὶς νὰ εἶπῃ τι ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν, ἀπόλλυσιν τὸ δικαίωμά του.

Ἄρθρ. 1033ον. Ἐὰν ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀναβάλλῃ τὴν παρουσίαν μαρτύρων πλείοτερον χρόνον ἢ ὅσος ἀπῆρτετο πρὸς ἐξάσκησιν αὐτοῦ ἔστω καὶ δι' ἐπιστολῆς, ἀπόλλυσιν αὐτό.

ليدل على غاية الجليل كان الشفيع يشب ويطلب الشفعة
 γετ-ιτ-τάδζιλ κέεννε-σ-σέφια' γέσιπου βέ γέτλουπιου-σ-σουφά' — διότι
 παρίστησι τὴν μεγάλην σπουδὴν ὡς ἂν τάχα ὁ ἔχων δικαίωμα προτιμή-
 σεως ἐφορμᾷ καὶ ζητεῖ αὐτό.

Σημ. Μεταφρ.

Ἄρθρ. 1034ον. Ἐάν ὁ τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἔχων, μὴ ἀπουσιά-
ζων μῆτε ὑπ' ἄλλου τινὸς παρομοίου νομίμου αἰτίου κωλυόμενος, ἀφήσῃ
νὰ παρέλθῃ εἰς μὴν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν μαρτύρων χωρὶς νὰ κινήσῃ
ἀγωγὴν ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμά του.

Ἄρθρ. 1035ον. Τῶν ἀπηγορευμένων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀ-
παιτεῖ ὁ κηδεμὼν αὐτῶν.

Καὶ ἐάν οὗτος δὲν πράξῃ αὐτὸ, ὁ ἀνήλιξ δὲν δύναται πλέον μετὰ τὴν
ἐνηλικίωσίν του νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΒΕΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 1036ον. Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως γίνεται κύριος
τοῦ κτήματος παραλαμβάνων αὐτὸ εἴτε τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ,
εἴτε δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.

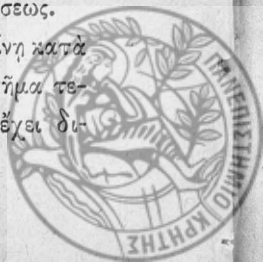
Ἄρθρ. 1037ον. Τὸ δυνάμει δικαίωματος προτιμήσεως λαμβάνει κτῆ-
μὰ τι ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀγοράζειν αὐτό.

Ὅθεν τὰ ἐξ ὄψεως, ἐξ ἐμπαθείας καὶ ἄλλα ἐκλογικὰ δικαιώματα ἀπερ-
ισχύουσιν ἐν τῇ πωλήσει ἰσχύουσι καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρ. 1038ον. Ἐάν ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀποθάνῃ πρὶν
ἢ γείνη κύριος τοῦ κτήματος, εἴτε τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ διὰ
τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρώτων δύο ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω τριῶν τύπων, εἴτε
δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν μεταβαίνει εἰς
τοὺς κληρονόμους αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1039ον. Ἐάν ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐκπληρώσῃ μὲν
τοὺς δύο ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω τριῶν τύπων, ἀλλὰ πρὶν ἢ γείνη κατὰ τὸν ἀνω-
τέρω τρόπον κύριος τοῦ κτήματος ἐκποιήσῃ τὸ ἰδικόν του κτῆμα (مصرفه
مستوفى، ὄρα ἀριθ. 953), ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα προτιμήσεως.

Ἄρθρ. 1040ον. Ἐάν ὁ ἔχων δικαίωμα προτιμήσεως πρὶν ἢ γείνη κατὰ
τὸν ἀνωτέρω τρόπον κύριος τοῦ κτήματος, πωληθῇ ἕτερόν τι κτῆμα τε-
λείας ἰδιοκτησίας συνεχῶς γειτνιαζόν με ἐκεῖνο, ὁ εἰρημένος δὲν ἔχει δι-
καίωμα προτιμήσεως καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἄρθρ. 1041ον. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως δὲν ἐπιδέχεται διαίρεσιν.
Ἐπομένως ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀγοράσῃ μέρος
μόνον τοῦ πωλουμένου κτήματος καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ λοιπόν.

Ἄρθρ. 1042ον. Ὅταν πολλοὶ ὁμοῦ ἔχωσι δικαίωμα προτιμήσεως,
δὲν δύνανται τινες ἐξ αὐτῶν νὰ δωρήσωσιν εἰς τοὺς ἄλλους τὸ ἴδιόν των
δικαίωμα.

Δωρῶντες αὐτὸ ἐκπίπτουσι τοῦ δικαιώματός των.

Ἄρθρ. 1043ον. Ἐὰν εἷς τῶν ἐχόντων δικαίωμα προτιμήσεως ἀπο-
βάλλῃ αὐτὸ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὁ ἕτερος δύ-
ναται νὰ λάβῃ τὸ κτῆμα ὁλόκληρον.

Καὶ ἐὰν ὁ εἷς ἀποβάλλῃ τὸ δικαίωμά του μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δι-
καστῶν, ὁ ἄλλος δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸ δικαίωμα ἐκείνου.

Ἄρθρ. 1044ον. Ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς προσθέσῃ τι εἰς τὸ κτῆμα ἐξ ἰδίων,
οἷον ἐὰν βιάσῃ αὐτὸ, ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἔχει τὴν ἐπιλογὴν.

Καὶ ἂν μὲν θέλῃ παραιτεῖ αὐτὸ, εἶδε μὴ μετὰ τῆς τιμῆς τοῦ κτήμα-
τος πληρόνει καὶ τὴν ἀξίαν τῆς προσθήκης.

Ἐὰν δὲ ὁ ἀγοραστὴς οἰκοδομήσῃ ἢ φυτεύσῃ ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὁ ἔ-
χων τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ὀφείλει ἢ νὰ παρατήσῃ τὸ δικαίωμά
του ἢ νὰ παραλάβῃ τὸ κτῆμα μετὰ τῶν δενδροφυτειῶν καὶ οἰκοδομῶν
πληρῶνων μετὰ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος καὶ τὴν τῶν τελευταίων τούτων.

Δὲν ὑποχρεοῦται δηλαδὴ ὁ ἀγοραστὴς νὰ ἐκριζώσῃ τὰ δένδρα αὐτοῦ.

ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΔΕΤ

ΑΧΜΕΤ ΧΑΛΙΑ

Μέλος τοῦ Ὁρησειευτικοῦ Ἀνεκριτηρίου.

ΑΧΜΕΤ ΧΗΑΜΙ

ΣΕΙΦ ΟΥΓΑΔΙΝ

Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Κριτὴς Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΣΣΕΙΑ ΧΑΛΙΑ

ΑΧΜΕΤ ΧΟΥΛΟΥΣΗ

Ῥητροφίλαξ.

Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ Θ'. ΒΙΒΑΙΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Νομικοί ὄροι ἀναφορικοὶ πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν, τὴν βίαν καὶ τὸ δικαίωμα προτιμῆσεως.	Σελ. 3
ΤΙΤΛ. ΠΡΩΤ. Περὶ ἀπαγορεύσεως.	
Κεφάλαιον Α'. Τάξεις τῶν ἀπηγορευμένων καὶ νομικαὶ διατάξεις περὶ αὐτῶν.	7
Κεφάλαιον Β'. Περὶ ἀνηλικῶν, μανιακῶν καὶ νηπιαζόντων.	9
Κεφάλαιον Γ'. Περὶ τοῦ ἀπηγορευμένου ἀσώτου.	13
Κεφάλαιον Δ'. Περὶ τοῦ ἀπηγορευμένου ὀφειλέτου.	14
ΤΙΤΛ. ΔΕΥΤ. Περὶ βίας.	16
ΤΙΤΛ. ΤΡΙΤ. Περὶ δικαιώματος προτιμῆσεως.	
Κεφάλαιον Α'. Βαθμονομία τοῦ δικαιώματος προτιμῆσεως.	17
Κεφάλαιον Β'. Ὅρος τοῦ δικαιώματος προτιμῆσεως.	20
Κεφάλαιον Γ'. Ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος προτιμῆσεως.	22
Κεφάλαιον Δ'. Περὶ τῆς συνεπέας τοῦ δικαιώματος προτιμῆ- σεως.	24

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

